

317.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 14 marca 1932 r.

o rejestrowym zastawie drzewnym.

Art. 1. Na drewnie (drzewie ściętym) nie obrobionem i obrobionem (materiałach tartych, ciosa-

nych i lupanych, dyktach, fornierach i t. p.) można ustanowić rejestrowe prawo zastawu w myśl przepisów niniejszej ustawy.

Art. 2. Rejestrowe prawo zastawu na drewnie ustanawiać mogą osoby fizyczne i prawne, prowadzące gospodarstwo leśne, tudzież wpisani do rejestru handlowego kupcy (handlujący), trudniący się przemysłem lub hurtowym handlem drzewnym.

Art. 3. (1) Rejestrowy zastaw drzewny może być ustanowiony na rzecz Skarbu Państwa, państwowych instytucyj kredytowych, przedsiębiorstw państwowych, wydzielonych z administracji państwowej, kupców zarejestrowanych, jako też na rzecz innych instytucyj kredytowych, które oznaczy Minister Skarbu.

(2) Postanowienie o wpisie do rejestru handlowego nie ma zastosowania do firm zagranicznych, nie posiadających w Państwie Polskiem oddziałów, podlegających obowiązkowi wpisu do rejestru handlowego.

Art. 4. (1) Przedmiotem rejestrowego zastawu może być drewno, będące własnością zastawcy i znajdujące się na nieruchomości, bądź stanowiącej własność zastawcy, bądź przez niego wynajętej, wdzierżawionej lub z innego tytułu prawnego użytkowanej.

(2) Jeżeli drewno znajduje się na nieruchomości, nie będącej własnością zastawcy, winien on używać zgodę właściciela na ustanowienie rejestrowego prawa zastawu, o ile zastaw rejestrowy ma być skuteczny także wobec właściciela nieruchomości odnośnie do służącego mu z ustawy prawa zastawu (przywileju) dla wierzytelności z tytułu zaległego czynszu lub innych wierzytelności ze stosunku najmu, dzierżawy lub innego tytułu prawnego użytkowania. Zgoda winna być wyrażona na piśmie w formie aktu urzędowego lub prywatnego z notarialnie lub sądownie uwierzytelnionym podpisem właściciela. Jeżeli nieruchomość związana jest węzłem substytucji powierniczej (ordynacja, fideikomis), wówczas wystarczy zgoda jej posiadacza.

Art. 5. (1) Rejestrowy zastaw drzewny prowadzi sąd grodzki właściwy dla miejsca położenia gospodarstwa leśnego lub przedsiębiorstwa przemysłowego. O ile chodzi o firmy zarejestrowane, to o założeniu rejestru zastawowego sąd uczyni wzmiankę w rejestrze handlowym oddziału głównego oraz tego z oddziałów filjalnych, przy którym prowadzony jest rejestr zastawu.

(2) Dla każdego oddziału przedsiębiorstwa oraz dla każdego gospodarstwa leśnego prowadzony będzie osobny rejestr. Rejestr ten jest jawny.

(3) Formę rejestru oraz sposób jego prowadzenia ustali rozporządzenie wykonawcze.

(4) Przy zgłaszaniu wpisów do rejestru zastawowego kupcy (handlujący) mają złożyć zaświadczenie właściwej izby przemysłowo-handlowej, że prowadzą księgi handlowe.

Art. 6. (1) Rejestrowy zastaw drzewny ustanawia się na podstawie umowy stron, zawartej na piśmie w formie aktu urzędowego albo też prywatnego z notarialnie lub sądownie poświadczonym podpisem zastawcy i datą umowy.

(2) W umowie zastawniczej należy wymienić przedmiot zastawu wedle ilości i gatunku, sumę, na której zabezpieczenie lub do której wysokości prawo zastawu zostało ustanowione, oraz miejsce, na którym przedmiot zastawu się znajduje.

(3) Umowa zastawnicza może zawierać postanowienia:

- a) że drewno, będące przedmiotem zastawu, może być zastąpione inną partją drewna, oznaczonego co do gatunku i ilości,
- b) że prawo zastawu rozciągać się będzie na drewno, uzyskane z przeróbki drewna zastawionego, oraz
- c) że drewno zastawione może być przeznaczone na inne miejsce, w umowie przewidziane.

Art. 7. (1) Wobec osób trzecich rejestrowy zastaw drzewny uzyskuje skutki prawne przez wpis prawa zastawu do rejestru zastawowego.

(2) Wpis ten następuje na wniosek zastawnika lub zastawcy na podstawie umowy zastawniczej, której odpis pozostaje w sądzie rejestrowym.

(3) Właściwy sąd poświadcza dokonanie wpisu na oryginale umowy zastawniczej.

Art. 8. Wpis do rejestru zastawowego prawa zastawu na przedmiocie, już takim zastawem obciążonym, jest niedopuszczalny.

Art. 9. (1) Przedmiot rejestrowego zastawu drzewnego pozostaje w posiadaniu zastawcy. Tożsamość przedmiotu zastawu winna być stwierdzona przez umieszczenie trwałego i widocznego znaku na nim lub też w inny sposób, który ustali rozporządzenie wykonawcze.

(2) Zastawca obowiązany jest dopuścić zastawnika na jego żądanie do badania stanu przedmiotu zastawu, pod rygorem natychmiastowej wymagalności wierzytelności, zabezpieczonej prawem zastawu.

Art. 10. (1) Dopóki przedmiot zastawu znajduje się na miejscu i w postaci, w rejestrze zastawowym ujawnionych, zastawnikowi przysługują takie same uprawnienia, jakieby mu służyły według obowiązujących ustaw, gdyby przedmiot ten był mu oddany w zastaw ręczny i nie znajdował się na miejscu, ujawnionem w rejestrze.

(2) Przepis powyższy nie ma zastosowania w odniesieniu do prawa zastawu (przywileju), które służy właścicielowi nieruchomości dla wierzytelności z tytułu zaległego czynszu lub innych wierzytelności, chyba, że właściciel nieruchomości wyraził zgodę na ustanowienie zastawu drzewnego. Przepis ten również nie ma zastosowania w odniesieniu do ustawowego pierwszeństwa, przysługującego państwowemu podatkowi przemysłowemu na podstawie ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550).

Art. 11. W razie usunięcia przedmiotu, obciążonego rejestrowym zastawem drzewnym, z gospodarstwa leśnego lub przedsiębiorstwa przemysłowego, do którego rejestru prawo zastawu zostało wpisane, uprawnienia zastawnika pozostają w mocy w stosunku tylko do tych osób trzecich, które, nabywając na tym przedmiocie prawo rzeczowe, działały w złej wierze.

Art. 12. (1) W razie skierowania egzekucji na przedmiot rejestrowego zastawu drzewnego przez osobę trzecią, organ egzekucyjny, któremu poruczono przeprowadzenie egzekucji, obowiązany jest przesyłać niezwłocznie zawiadomienie o egzekucji zastawnikowi.

(2) Suma, osiągnięta ze sprzedaży, winna być złożona właściwemu sądowi dla dokonania podziału. Z sumy tej winien być zaspokojony przedewszystkiem zastawnik, chyba, że roszczenie, dla którego prowadzi się egzekucja, lub inne zgłoszone roszczenia korzystają z pierwszeństwa do zaspokojenia przed rejestrowym zastawem drzewnym. Za roszczenia takie należy uważać między innymi należności z tytułu państwowego podatku przemysłowego, któremu przysługuje ustawowe pierwszeństwo, przewidziane w art. 92 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550).

Art. 13. (1) W razie skierowania egzekucji przez wierzycieli zastawnika na wierzytelność, zabezpieczoną rejestrowym prawem zastawu, należy uczynić o tem odpowiednią wzmiankę w rejestrze zastawowym.

(2) Egzekucja taka jest dopuszczalna, choćby wierzycielem była osoba, wymieniona w art. 3.

Art. 14. (1) Zarejestrowane prawo zastawu może być odstąpione na rzecz osób, wymienionych w art. 3, na podstawie osobnej umowy, zawartej na piśmie w formie, przewidzianej w art. 6, przy równoczesnym wręczeniu nabywcy oryginału umowy zastawniczej.

(2) W stosunku do osób trzecich odstąpienie prawa zastawu zyskuje skutki prawne przez wpis do rejestru zastawowego.

(3) W razie odstąpienia wierzytelności, zabezpieczonej prawem zastawu, osobie lub instytucji, nie wymienionej w art. 3, prawo zastawu dla tej wierzytelności gaśnie i będzie na jednostronny wniosek zastawcy wykreślone z rejestru zastawowego.

Art. 15. (1) Wykreślenie prawa zastawu z rejestru zastawowego następuje na wniosek wierzyciela albo też na wniosek dłużnika po złożeniu przez tego ostatniego dowodu opłacenia wierzytelności, zabezpieczonej prawem zastawu, lub dowodu zwolnienia przez wierzyciela obciążonego przedmiotu z pod zastawu.

(2) Wniosek wierzyciela lub dowód spłacenia wierzytelności, względnie zwolnienia, winny być sporządzone w formie, przewidzianej w art. 6.

Art. 16. (1) Prawo zastawu gaśnie z mocy samego prawa po upływie lat trzech od daty zarejestrowania lub w razie zawarcia umowy zastawniczej na okres krótszy po upływie czasu, na który umowa ta została zawarta, i ulega wykreśleniu z urzędu przez sąd, o ile przed upływem tego terminu umowa zastawnicza nie została odnowiona.

(2) Jednakowoż upływ terminu nie powoduje wygaśnięcia prawa zastawu, jeżeli zastawnik przed terminem złoży do rejestru zastawowego dowód wdrożenia przeciwko zastawcy postępowania sądowego lub egzekucji administracyjnej. O wdrożeniu postępowania sądowego lub egzekucji administracyj-

nej należy uczynić odpowiednią wzmiankę w rejestrze zastawowym.

Art. 17. (1) Jeżeli przedmiot zastawu nie może nadal pozostawać na miejscu, ujawnionem w rejestrze zastawowym, wówczas zastawca obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o tem zastawnika pod rygorem natychmiastowej wymagalności wierzytelności. W powyższym wypadku strony ustalą nowe miejsce przechowania przedmiotu zastawu, a w razie braku zgody rozstrzygnie sędzia (sąd) rejestrowy.

(2) Zmiana miejsca przechowania winna być uwidoczniiona w rejestrze zastawowym.

Art. 18. W razie bezprawnego usunięcia przedmiotu zastawu z miejsca, ujawnionego w rejestrze zastawowym, wierzytelność, zabezpieczona prawem zastawu, staje się natychmiast wymagalna.

Art. 19. W razie zupełnego zniszczenia lub istotnego uszkodzenia przedmiotu zastawu wierzytelność, zabezpieczona prawem zastawu, staje się natychmiast wymagalna.

Art. 20. (1) Prawo zastawu na przedmiocie, ubezpieczonym od wypadków losowych, rozciąga się także na roszczenie o odszkodowanie do zakładu ubezpieczeń.

(2) O ile suma ubezpieczeniowa pokrywa wierzytelność, zabezpieczoną prawem zastawu, a nie została wypłacona zastawcy, przepis art. 19 nie ma zastosowania.

(3) Zakład ubezpieczeń może wpłacić odszkodowanie zastawcy jedynie za zgodą zastawnika, jeżeli ten ostatni o swem prawie zastawu uwiadomi zakład przed wypłatą.

Art. 21. W sprawach rejestrowego zastawu drzewnego pobierane będą opłaty sądowe według zasad, obowiązujących w sprawach rejestrowego zastawu rolniczego.

Art. 22. (1) Kto:

a) rozmyślnie zniszczy lub pozbędzie przedmiot zastawu (art. 1), albo ograniczy służące mu na nim prawo rzeczowe z naruszeniem praw zastawnika — ulega karze więzienia do 2 lat i grzywnie do wysokości 20.000 zł lub jednej z tych kar;

b) rozmyślnie ustanowi zastaw rejestrowy na drewnie (art. 1), nie będącem jego własnością, ulega karze więzienia do 1 roku i 6 miesięcy oraz grzywnie do wysokości 15.000 zł lub jednej z tych kar;

c) rozmyślnie zniszczy znaki, przewidziane w art. 8, rozmyślnie dopuści do ich usunięcia albo bezprawnie usunie przedmiot zastawu z miejsca, ujawnionego w rejestrze zastawowym, lub dopuści do jego bezprawnego usunięcia, ulega karze więzienia do 1 roku i grzywnie do 10.000 zł lub jednej z tych kar;

d) bezprawnie usunie znaki, przewidziane w art. 8, ulega karze do 6 miesięcy więzienia i grzywnie do wysokości 10.000 zł lub jednej z tych kar.

(2) Jeżeli czyn, przewidziany w niniejszej ustawie, ulega karze surowszej w myśl innych przepisów karnych, wymierzyć należy karę według tych przepisów.

(3) Na obszarze mocy obowiązującej austriackiej ustawy karnej z 1852 r. wymienione w niniejszym artykule przestępstwa stanowią występki i orzeka się zamiast kary więzienia karę ścisłego aresztu.

Art. 23. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Sprawiedliwości oraz Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Rolnictwa.

Art. 24. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1932 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: w z. *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*
Minister Rolnictwa: *Sew. Ludkiewicz*
